

Uit uw hemel zonder grenzen

*Uit uw hemel zonder grenzen
komt Gij tastend aan het licht
met een naam en een gezicht
even weerloos als wij mensen.*

*Als een kind zijt Gij gekomen
als een schaduw die verblindt
onnaspourbaar als de wind
die voorbijgaat in de bomen.*

*Als een vuur zijt Gij verschenen
als een ster gaat Gij ons voor
in den vreemde wijst uw spoor
in de dood zijt Gij verdwenen.*

*Als een bron zijt Gij begraven
als een mens in de woestijn.
Zal er ooit een ander zijn
ooit nog vrede hier op aarde?*

*Als een woord zijt Gij gegeven
als een nacht van hoop en vrees
als een pijn die ons geneest
als een nieuw begin van leven.*

© Huub Oosterhuis

Uit uw hemel zonder grenzen, Gezang 161

<http://www.poezie-leestafel.info/gedichten-over-religie>

In de schoenen van een ander

“De naaste liefhebben als zichzelf”. Hele eenvoudige woorden met een duidelijke betekenis. Maar de praktijk is niet zo eenvoudig of duidelijk. Hoe dóét men dat?

Het gaat hier niet om de emotie van “houden van” iemand. Dit weten we. We kunnen gewoon niet van iedereen houden. Het gaat veel eerder om *respect* voor anderen – niet omdat die zo goed of aardig zijn, maar omdat ze God toebehoren. Het gaat om “doen aan anderen” zoals men zou willen dat aan jou gedaan wordt.

Het gaat ook om treden in de schoenen van een ander. Ook niet zo makkelijk of eenvoudig. Hoe moeten wij ons de gevoelens of de situatie van een ander indenken als we wat wij meemaken nog niet hebben ervaren in ons eigen leven? Hoe kunnen we begrijpen hoe anderen zich voelen als wij ons in soortgelijke omstandigheden heel anders zouden voelen? Die zijn *anders*. Anders is moeilijk.

Om in de schoenen van een ander te treden moeten we ons zelf kunnen overstijgen. Anders lukt het niet.

Volgens psychologen ontwikkelen kinderen pas tegen 7 jaar het vermogen om hun eigen opinie van die van anderen te onderscheiden. Pas dan kunnen ze beginnen om zich in te denken hoe een ander zich voelt. Eerst tegen 12 jaar wanneer het vermogen tot abstract denken zich ontwikkeld heeft, krijgen ze het voormekaar. Sommige mensen hebben er als volwassenen steeds moeite mee. Ze krijgen het niet voormekaar.

Een vrouw kreeg onlangs het slechte nieuws dat haar kankertelling verhoogd is. Dit betekent dat de kanker groeit en zich verspreid heeft in haar lichaam. Zij is geschokt en moet wennen aan haar veranderde levensomstandigheden. Een huisvriend, een predikant, zei tegen haar: “Dit is omdat je de moed verloor en opgehouden bent met vechten.” Hij geeft haar dus de schuld voor het groeien van de kanker. Wreed! Maar hij heeft kennelijk geen idee wat hij haar heeft aangedaan. Hij is niet ertoe instaat om in haar schoenen te treden, om de zaak vanuit haar perspectief te zien. Hij kan zich niet indenken hoe zij zich voelt en wat zij nodig heeft. Hij kon zichzelf niet overstijgen.

Jezus hielp mensen met het overstijgen van zichzelf. Hij deed dit vaak met het vertellen van gelijkenissen. Het verhaal uit hun alledaags leven trok de hoorder in. Die konden zich identificeren met wat de karakters meemaakten.

En dan plotseling is er een “twist in the tale”. Ze moeten ook de andere kant van de zaak begrijpen. Ze moeten hun eigen ideeën, vooronderstellingen en vooroordelen laten varen en door de ogen van het ander zien. Zo leidde hij zijn toehoorders om zichzelf te overstijgen, om te beseffen dat hun perspectief niet het enige perspectief is.

Pijn isoleert. Empathie is het beste wat wij elkaar kunnen schenken. Echte aanvoeling, treden in de schoenen van de ander, scheidt een band van begrip. Die persoon is dan niet meer geïsoleerd, maar is verbonden met een ander.

Empathie betekent echter "mee-lijden". Degene die het probleem niet heeft, is ertoe bereid om mee te reizen op de moeilijke levensweg van een medemens. Dit is zichzelf geven. Dit is je naaste liefhebben.

Dit is wat Jezus heeft gedaan. Hij heeft ons niet alleen door gelijkenissen geleerd wat het betekent om in de schoenen van anderen te treden, hij heeft het ons getoond, voorgeleefd. Hij heeft het zelf gedaan – in onze schoenen getreden.

In deze komende lijdensstijd treden wij in de schoenen van Jezus, reizen met hem mee op zijn lijdensweg. Overstijgen we onszelf. Leren we steeds meer over hoe om Jezus en onze naaste *echt* liefhebben.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Op zondag 2 december kreeg ik de volgende mailtje van Rob Calmer:

Mijn vader is vrijdagavond overleden, na zes weken intensieve zorg in het ziekenhuis. Ik was begin november naar Amsterdam gegaan om hem te bezoeken en ben sinds gisteren weer in Amsterdam. Aanstaande zaterdag is de uitvaart. Jacque gaat de dienst leiden.

Ik zag in de Mare dat de gemeente in Johannesburg ook met hem en ons meeleeft. Wordt zeer gewaardeerd.

Wij denken in onze gebeden aan Rob en zijn familie, maar vooral aan zijn moeder die afscheid moest nemen van een partner van heel veel jaren.

Op zondag 2 december vierde onze gemeente na afloop van de eredienst Sinterklaas. Het was erg gezellig, de zaal was vol, Coby Koning begeleidde ons met haar accordeon in het zingen van Sinterklaasliedjes en tot vreugde van alle kinderen kwamen Sinterklaas en Zwarte Piet langs om cadeautjes uit te delen. Iedereen in de gemeente kreeg een cadeautje. Onze hartelijke dank aan de diaconie voor het regelen van deze leuke middag.

De diaconie zorgde niet alleen voor onze eigen gemeente, ook verzorgde zij Kerstpakkietjes voor de bejaarden van Parksorg. Wij ontvingen de volgende mailtje van hen:

Weer eens BAIE dankie vir die pragtige pakkies wat ons ontvang het vir ons eensame inwoners vir Kersfees. Dit was voorwaar 'n groot bederf en almal se baie dankie. Baie dankie dat julle ons in staat gestel het om hulle te bederf! Die jarelange betrokkenheid van Maranatha is waarlik 'n

*bron van groot vreugde. Mag julle 'n baie geseende nuwe jaar he, en elke dag God se genade en liefde ervaar.
Vriendelike groete, Susan Booyens*

Op maandag 3 december arriveerden de ouderen voor Bijbelstudie bij Jeltje Jekel aan huis en gelukkig maar want Jeltje had een beroerte gehad. Er kon hulp ontboden worden en Jeltje is met spoed naar Olivedale Kliniek gebracht. Na enkele weken is ze toen overgeplaatst naar de Netcare Rehabilitation Centre in Auckland Park voor revalidatie en ze heeft nu een thuis gevonden in een frailcare in Bryanston.

Het adres is 201 Eccleston Crescent, Kleve Hill Park in Bryanston. Bezoek tijd is om 10:00 en 15:45. Alhoewel Jeltje niet kan praten herkent ze wel haar familie en bezoekers en begrijp ze wel wat er gezegd word.

Twee dagen na de beroerte van Jeltje is geboren een achterkleinkind van Jeltje en een kleinzoon voor onze Rieneke Boer: Adam Daniel Russell. De dochter van Rieneke, Danielle is pas op bezoek geweest bij Jeltje met Adam en schreef de volgende:

Adam meets Oomsie (his great grandmother) for the first time today since her stroke 2 days before his birth. Oomsie couldn't stop smiling at him. Too precious!

Op zondag 9 december werd Hilde Hoorweg 80 jaar en er was een 's middags een gezellige lunch gepland om het feest te vieren. Toen zij rustig in de kerk zat ter voorbereiding van de eredienst, tikte iemand op haar schouder en stond als verrassing haar dochter Marlene Hugo Hoorweg uit Amerika voor haar neus: (de lunch was zodoende extra gezellig!)

Op zondag 23 december 2012 viel de ochtend dienst weg en was er het jaarlijkse Kerstzangdienst met Eon Malan als organist en een cantorij. De volgende feedback over de dienst kregen wij via email van 3 bezoekers die speciaal voor de dienst uit Warmbad(Bela Bela) op een avond heen en weer gereden hadden:

De Bela Bela groep vond de Kerstzangdienst boeiend en heeft genoten van het vlotte verloop van de dienst. Het was beslist de moeite waard om te komen.

Na afloop van de Kerstdienst op 25 december vertrok Yolanda naar de Kaap voor een welverdiende vakantie. Op 30 december ging Ds Annelie Botha voor in de eredienst. Ds Tanya van Wyk ging op 6 januari voor in de eredienst. Bedankt Annelie en Tanya dat jullie bereid waren om voor te gaan in onze erediensten in de vakantietijd.

Als slot voor het jaar 2012 kregen wij het goede nieuws dat op 29 december een passend lever vrij gekomen was voor een lever overplanting voor Jolanda Grobler in Wits Donald Gordon kliniek. De nieuwe lever werkt goed, Jolanda had binnen de kortste tijden weer een gewone gelaatskleur, en haar herstel gaat goed. Zij was al sterk genoeg om een eredienst bij te wonen. Wij blijven bidden voor Jolanda en haar familie en vrienden die Jolanda zo trouw ondersteunen en verzorgen.

De vrouw van Jan Mulder Riet (Maria) Mulder is op Vrijdag 18 januari overleden. Zij was 85 jaar oud en Jan en Riet waren 59 jaar getrouwd. Jan en Riet woonden de laatste 15 jaar in Somerset West. De telefoon nummer van Jan is : 021 851 1729.

Wij willen graag even stilstaan bij onze niet-mobielen ouderen die wij niet zo meer vaak in de kerk zien:

- **Herman en Maaïke van den Toorn:** Herman is opgenomen in de Elandsvallei Home for the Aged in Primrose, Germiston en wordt daar uitstekend verzorgd. Herman leeft in het verleden en zal waarschijnlijk niet veel aan bezoek of een telefoontje hebben. Maaïke woont bij haar zoon Hugo in Hazeldene, Germiston, en leert piano spelen en om sms boodschappen met haar mobiel te sturen. Maaïke is bereikbaar op 076 106 5231 en 011 827 5822.
- **Nellie Gentenaar** is verhuisd naar Kamer 8 van St Christopher's Mid Care in Summerfield Park Retirement Village, het adres is 41 Carlton Straat, Jukskei Park – dichtbij Olivedale Clinic. Nellie zal blij zijn met bezoekers. Haar mobiele nummer is 072 203 1460 en als

ze niet antwoord kunt u de afdeling zuster bellen op 011 704 3398 en een boodschap geven.

- **Theo van der Berg** woont in Unit 74 in de San Sereno Retirement Village, 30 Flemming Road in Bryanston. Zijn telefoonnummer is 011 463 5632, maar let er op dat Theo niet zo goed kan horen. Een bezoek zal zeer op prijs gesteld worden.
- **Rie van Oudheusden** woont in Herfsland, Cactuslaan, Allen Grove in Kempton Park. Haar telefoon nummer is 011 972 5417.
- **Riek Vink** woont bij haar dochter in Monument in Krugersdorp en haar telefoon nummer is 011 954 1123.

Thank you for your stitches

Dit stukje is geschreven door Amanda Knoester om de gemeente te bedanken voor de ondersteuning en liefde die Nick en Amanda ontvangen met de adoptie en grootbrengen van Riaan en Jakkie:

I'm looking at my Quilt and realize how many squares are involved. Looking at the squares of memories – some of which I would rather never have had, others provoke a giggle and some a tear. And, in your face, a reminder of what was, what is and a twisted fear, of what will be. I notice the stitching. Never realized before that, without each one, my quilt could not have been. Some large stitches, some crosses and a lot of very tiny needed stitches.

Looking at all the stitches, I realized that each and every one was placed there, by someone, as if it belonged. No long stitch (a bag of clothes), cross stitch (reprimand) or a small stitch (how are you) was placed there, just because . .

Not because it was meant to be, but because your kind hart wanted.

Thank you for your stitches (support) as without them we would not be able to look at our Quilt and realize . . . It is a beautiful Quilt.

Seeing my little ones running amok at church on a Sunday morning, hugging, kissing or just demanding some attention from the elderly. Hearing myself saying: "Stop that" or "No, that's enough now". Scared that they might disturb someone else's peace and never realizing, that in their own way, they too, are adding to someone's quilt. We appreciate the patience and support from each and every one. Seeing the stitches being done, to add yet another square to my quilt, is dearly appreciated. Thank you for your love and patience towards our little ones, and if they do get too much, you are welcome to do a cross stitch, those too, are needed to complete a perfect Quilt.

Thank you for your stitches.

Nick and Amanda Knoester

Nederland is gezegend met koningin Beatrix

Lútsen Kooistra / dinsdag 29 januari 10:45

Iedereen wist dat de aankondiging van het aftreden van koningin Beatrix aanstaande was. Maar de feitelijke gebeurtenis kwam toch als een verrassing. Veel mensen zullen hebben ervaren dat de werkelijkheid van de aankondiging heel wat meer betekent dan de verwachting ervan. Daarmee wordt bevestigd hoe koningin Beatrix deel uitmaakt van het (samen)leven in Nederland. Ruim dertig jaar was zij als koningin een vanzelfsprekendheid in en voor ons land. Het besef dat daaraan een einde komt heeft de werking van een schok.

De beleving van het koningschap heeft met koningin Beatrix extra profiel gekregen. Na de 'moederlijke' koningin Juliana, kwam koningin Beatrix steeds scherper naar voren als gedisciplineerde vorstin die haar taak hoog opnam in een hoog plichtsbesef, uitstekend op de hoogte was van de politieke omstandigheden en van staatszaken.

Koningin Beatrix hield de regels van het koninklijke protocol scherp in het oog en handelde daarnaar. Daardoor leek het dat zij zich als persoon liet opgaan in functie en positie.

Dichter bij het volk

Het is bijzonder om te zien hoe koningin Beatrix tegelijkertijd steeds dichter bij het volk kwam te staan. Zij bleek niet alleen een vorstin te zijn, maar ook echtgenote, moeder, grootmoeder en vooral: een mens met veel gevoel voor de medemens.

Het optreden van de koningin bij slachtoffers van rampen maakte op iedereen diepe indruk. In dergelijke omstandigheden liet zij zien hoe waardevol het koningschap kan zijn: als symbool van de eenheid van het volk in moeilijke tijden.

Tijdens de ziekte en na het overlijden van prins Claus deelde de koningin haar verdriet met het volk van Nederland. Ook daarin toonde ze hoezeer zij verbonden is met al die mensen die met haar meeleefden.

Menselijk en sterk

Het tonen van de kwetsbaarheid zoals de koningin dat deed, heeft het beeld van het koningschap een extra dimensie gegeven. Ondanks het formele, is koningin Beatrix door de manier waarop zij menselijk leed en lijden deelde óók 'een van ons' geworden. De koningin-op-afstand is een zeer menselijke vorstin geworden, die voor velen een symbool van kracht in kwetsbaarheid is geworden.

Het koningschap in Nederland is onder koningin Beatrix sterker geworden, juist door het in stand houden van het formele en door het laten zien van het menselijke dat ook een vorstin niet vreemd is. De periode van koningin Beatrix heeft ook in objectievere zin veel

betekend. Denk aan de vele staatsbezoeken die zij ondernam, mede - eigenlijk: vooral - in het belang van het Nederlandse bedrijfsleven. Geen ander heeft zo de rol van ambassadeur vervuld als zij. Ook in politiek opzicht is koningin Beatrix van grote betekenis geweest. Niet alleen in gesprekken met achtereenvolgende premiers en ministers, maar ook, bijvoorbeeld, tijdens bezoeken aan de rijkdelen overzee. Mensen ginds voelden zich door haar erkend, gevoeld en gezien. Die ervaring heeft geholpen om de soms moeilijke verhoudingen goed te houden.

Gezegend

Nu het afscheid als koningin nadert, blijkt hoezeer zij leeft in de harten van mensen. Ook bij mensen die bijvoorbeeld de erfelijke troonopvolging laken. Of bij mensen die menen dat het koningschap niet past in een democratie.

Iedereen zal moeten zeggen dat Nederland gezegend is met een vorstin als koningin Beatrix.

<http://www.hetgoedeleven.com/Samenleving/Samenlevingdetail/tabid/243/IndexID/190337/Default.aspx>

Het goede leven van Arie van der Veer

Jurgen Tiekstra / dinsdag 27 december 13:00

Predikant Arie van der Veer (69) is programmamaker bij de EO. Als voorzitter maakte hij de omroep groot. Daarvoor stond hij op de kansel in Nieuwe Pekela en Zwolle. Drie jaar geleden werd bij hem prostaatkanker ontdekt. Begin dit jaar bleek hij darmkanker te hebben. Na een ziekteperiode ging hij in augustus weer voor de EO aan het werk.

Doen

„Ik heb altijd dominee willen worden. Ik kom uit een heel eenvoudig milieu. Mijn vader was meteropnemer. Vroeger had je dat. Dan belde hij aan en dan had je een kastje voor gas, waarop hij keek hoeveel je verbruikt had. Net als water en elektriciteit. Het was hard werken. Na de Tweede Wereldoorlog was er natuurlijk niet zoveel te makken, dus studeren betekende: waar betaal je dat van? Bij veel gezinnen was het: zo snel mogelijk aan het werk. Maar bij ons niet. Mijn broer is musicus, hij heeft het conservatorium gedaan. Mijn zus deed geloof ik havo, maar is niet verder gegaan. Ik ging naar het gymnasium, maar ik was niet een uitgesproken alfa. Dus dat betekende voor mij: hard werken. Daarbij: er moest geld binnenkomen. Ik liep 's morgens met kranten, ik liep 's avonds met kranten. Ik bezorgde de Rotterdammer. Zaterdag stond ik in De Poppendokter, zo heette die winkel. Daar verkocht je speelgoed. En wij zetten er armen en benen aan kapotte poppen. Het is allemaal niet vanzelf gekomen, maar dat betekende wel dat ik echt

een drive had. Ik was ook niet zo'n toptalent, in de zin dat ik er niet veel voor zou hoeven doen. Bovendien is dat mijn aard niet: ik wil alles heel goed doen. En ja, die studie, die maak je dan ook af. Daarom was ik met mijn 24e al predikant in Oost-Groningen, in Nieuwe Pekela. Dat was een hele klus. Ik had wel ervaring in preken. Maar ik weet nog goed: het was een week nadat ik dominee was geworden. Toen lag er een vrouw op sterven. Ik kwam daar en die mevrouw - het was een heel heftig sterfbed - riep: ik ga verloren!, ik ga verloren! Daar zat ik dan. Wat moest ik nou? Lezen, bijbel lezen. Maar ik was toch behoorlijk geschrokken.

Maar goed, kwam de huisarts er aan: dokter Dinkla. Hij zei: och, ik zal je wel even helpen. Hij geloofde het niet echt, dacht aan een depressie of zo. Dat was dus al na een week, en daarna kreeg je het pastoraat. In die tijd ging je een paar weken met vakantie, maar voor de rest moest je het hele jaar door twee preken per week maken. En je moest zieken bezoeken, kerkenraadsvergaderingen houden, catechisaties geven. Daar had je totaal geen ervaring in. Het was al een kunst om al die apen te dressereren."

Denken

„In 1972 ben ik hiernaartoe gegaan, naar Zwolle. Ik heb hier achttien jaar gestaan. En in '90 ben ik naar de omroep gegaan. Ze belden gewoon op: wil je voorzitter worden? Toen ik 'ja' zei, wat wist ik ervan? Van de omroep had ik helemaal geen verstand. Ik was alleen maar dominee. Maar luister, als je het hebt over *drive*: ik nam altijd dingen aan waar ik geen verstand van had. Als het leven een trap is, heb altijd geprobeerd de tree te bereiken waar ik niet normaal op sta. Ik ben echt een ondernemer. Kijk, je hebt predikanten die buitengewoon toegerust zijn om pastoraat te bedrijven. Dat is niet mijn prioriteit. In Nieuwe Pekela ben ik vijf jaar geweest, maar we hebben wel het hele jeugdgebouw verbouwd.

Je zou kunnen zeggen: in deze tijd ben ik vooral geschikt voor kerkplanting. Het liefst, als ze me de kans gaven, deed ik het nog. Het is niet onbelangrijk geweest dat ik ook voor de televisie ging presenteren. Want in die tijd was er ook wel strijd.

Binnen de classis waren er wel ouderlingen die zeiden: de dominee is manager geworden, hij leidt een bedrijf. Maar dáár is hij is niet voor geroepen door God. Die roeping was er al vanaf de lagere school. Maar toen ging ik naar Hilversum: geen catechisaties, geen kerkenraad. Ik kwam in de wereld van weelde terecht. Ik sliep in het Amstel Hotel en zei tegen mijn vrouw: dat maken we nooit meer mee, een kamer van 900 gulden.

Ik had die beslissing genomen met de gedachte: je kunt zelf het evangelie verkondigen, maar je kunt er ook leiding aan geven. Zo probeerde ik dat te compenseren. Toch zat er een stemmetje in mij: ja, maar oorspronkelijk.

Die aanbieding om te presenteren was daarom honing op mijn wonde, want ik kon weer dominee spelen. Het gekke is dat als je achteraf aan mensen in Nederland vraagt: wie is Arie van der Veer? Dan zullen ze niet zeggen: o, dat is de voormalige voorzitter van de EO. Nee, dat is die dominee op die oranje fiets. Als na jaren al het stof neerdaalt, en alle strepen en sterren en epauletten zijn van je mouwen af, dan is dat nog overgebleven."

Geloven

„Ik was altijd heel erg sterk, totdat ik in 2001 een aneurysma bleek te hebben, die mijn hart opentrok. Dat moet dan uitgesneden worden, moet je je voorstellen: je slagader, daar moet een pijp aan gemaakt worden. Daar heb je heel veel gevolgen van: hartritmestoornissen en allemaal dingen meer.

Later, toen ik afscheid nam als voorzitter van de EO, hadden de mensen tranen in de ogen, want ik had net te horen gekregen dat ik prostaatcancer had, de meest agressieve soort: Gleason Factor 9. En begin dit jaar bleek dat ik darmcancer had.

In Zwolle hebben wij diensten voor buitenkerkelijken. Daar ga ik vooral naar toe. Dan zingen we heel veel Opwekking. Het zal ook mede komen door mijn leeftijd en de operaties, maar het kan heel vaak gebeuren dat ik ineens ga staan. En dan sta ik met mijn handen omhoog te huilen. Te húílen. Niet zo van: halleluja! Nee, precies het tegenovergestelde. Dat ik het uitjank voor God, om het zo maar eens te zeggen.

Ik wil weer preken in Zwolle. Waarom wil ik dat nou? Waar ik nog mee worstel en waar ik nooit uitkom, is de vraag: waarom blijf ik nou leven? Als je mijn ziekteverloop bekijkt, is dat belachelijk. Ik heb mensen dood zien gaan, die zeiden: dominee, heel veel sterkte hoor, wij bidden voor u. En een paar maanden later was die man die mij een kaartje stuurde zelf dood!

Ik heb heel veel mensen aan mij zien passeren. En dan denk ik: oké, ik begrijp niet waarom ik mag blijven leven, maar dan wil ik extra leven voor hen. Ik kan het me best veroorloven, maar ik ga niet reizen, geen vakanties. Ik wérk. Ik mag stomgraag Opwekking zingen, maar in tijden van ziekte viel ik altijd terug op de Psalmen. Altijd. Omdat psalmen diezelfde worsteling vertolken.

Ik heb Psalm 40 dit jaar nog vaak aangehaald. 'Vol verlangen heb ik op de HEER gewacht, en hij boog zich naar mij toe, hij heeft mijn roep om

hulp gehoord.' Dan zie ik mijzelf liggen in het ziekenhuis - ik heb er van het jaar vijf keer gelegen. 'Hij trok mij uit het kuil van het graf, uit de modder, uit de slijk, hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten. Hij gaf mij een nieuw lied in de mond.' En dan: 'Mogen velen het zien vol ontzag en vertrouwen op de HEER.'"

Genieten

„Dominee is best een ijdel beroep, denk ik. Dat is een heel gevaar. Je moet je voorstellen: iemand geeft je een hand en zegt: Dominee, zegen.' In theorie klopt het: wat ik zal zeggen is allemaal het woord van God. Maar je stáát ondertussen. Alle mensen zitten in de kerk, vallen je niet in rede en je staat daar te preken.

Dus van meet af aan is domineezijn een ijdel beroep. Ik geniet ervan. Ik vind het niet verkeerd. Ik ben niet trots op wat ik heb bereikt. Ik ben wél haantje de voorste: als ik er ben, dan zal ik zijn. Maar dat is weer die strijd: durf te zeggen dat ik niet trots ben.

Alleen het stomme is natuurlijk: als je gewend bent op een paal te staan, weet je niet hoe het is om beneden aan die paal te zitten. Dus het is altijd met gemengde gevoelens. Waar zou ik nou zonder kunnen leven?

Kijk, aan het begin van dit jaar had ik niks meer. Lig je in het ziekenhuis, dan blijft je vrouw over. En je kinderen, je kleinkinderen, je geloof, met al zijn vragen. Dan gaat het geloof een extra rol spelen via die kring om je heen. Want je ligt echt niet psalmzingend in het ziekenhuis.

Wie ben je dan? Je bent een malloot, je krijgt pijnstillers. In hoeverre ben je je van alle dingen bewust in het ziekenhuis? Het gebéúrt met je. Op een gegeven moment komt er iemand: u moet naar de fotoafdeling, hè. Dan zeg je niet: daar zal ik eens over nadenken. Nee, je hoort die meid al trappen op de rem van het bed en daar ga je. Nou, oké. Zo gaat dat.

Je wordt nooit meer zoals vroeger. Niet dat er alleen nadelen zijn. Maar je kijkt anders tegen het leven aan, je kijkt anders tegen je gezin aan. Je ervaart dan wat liefde is, wat trouw is. Kijk, dan kom ik weer bij de Psalmen. Je kunt wel zingen 'Al uw baren en golven...', maar je zíngt ook. Dat is het gekke van zingen. Want zingen heeft een associatie met vreugde. Maar het is wel droevige vreugde."

<http://www.hetgoedeleven.com/Geloven/Gelovendetail/tabid/240/IndexId/63529/Default.aspx>

Dienstrooster Februari 2013

	3 februari	10 februari Koffiedrinken	17 februari avondmaal
1	H Kettner	I Tanzer	F vd Kuil
2	F vd Kuil	KJ Leeuw	T van Wyk
3	R Boer	M Letterie	W Strydom
4	J de Jong	W Strydom	H Kettner
5	K Strydom	I Pol	S Steen
6			M Letterie
7			D Kruger
Begroeting	M Letterie	W Kruger	P Reinten
Bloemen	R Spoon	N van Driel	S Steen
Koffie		K Strydom M van Zee	
	24 februari		
1	E de Jong		
2	P de Haas		
3	J de Jong		
4	N Knoester		
5	A Knoester		
Begroeting	M Letterie		
Bloemen	M van Zee		

Agenda Februari 2013

Zondag 3	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Eredienstcommissie vergadering
Maandag 4	10h00	Bijblestudie Ouderen Noorde Vic – 073 700 9610
Dinsdag 5	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 7	17h30	FINCOM
Zaterdag 9	9h00 9h30	Kerkenraadvergadering Gemeenteplanning vergadering
Zondag 10	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 12	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 17 1e lijdenszondag	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Avondmaal
Dinsdag 19	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 21	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorde Rieneke 011 704 3602
Zondag 24 2de lijdenszondag	9h45 10h00	Vorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer
Dinsdag 26	9h00-13h00	Kerkkantoor

In de toekomst:

Zondag 17 maart – kerkenraadvergadering

Zaterdag 6 juli – Dutch Winter Faire

Verjaardagen Februari 2013

Vrijdag 1	Willy van Ommen	011 783 7871
Vrijdag 1	Claudia Schmidt	
Zaterdag 2	Margreet Gaymans	011 608 2088
Zondag 3	Janny Pol	011 973 1223
Maandag 4	Jurgens Bekker	011 622 5472
Dinsdag 5	Wilma de Jong	011 453 8928
Donderdag 7	Hetty Venter	011 867 4629
Dinsdag 12	Wessel Reintjes	011 828 5236
Vrijdag 15	Ina Voorneveld	011 902 2640
Zaterdag 16	Maaike vd Toorn	011 827 5822
Zaterdag 23	Gina Bianchi	011 948 9413
Zondag 24	Mathias Boer	011 704 1840
Dinsdag 26	Charleen Strydom	011 435 0210
Dinsdag 26	Leon Venter	011 867 4629
Dinsdag 26	Catharina de Wee	011 435 5943
Woensdag 27	Nellie Gentenaar	072 203 1460
Zaterdag 28	Stefan Smit	072 666 7902
Zondag 29/1Maart	Emma Schutte	084 713 7725

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3 PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za